

Vergaderjaar 1993–1994

23 580

Nieuwe regelen ter bescherming van natuur en landschap (Natuurbeschermingswet 1994)

Nr. 1

KONINKLIJKE BOODSCHAP

Aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Wij bieden U hiernevens ter overweging aan een voorstel van wet houdende Nieuwe regelen ter bescherming van natuur en landschap (Natuurbeschermingswet 1994)

De toelichtende memorie (en bijlagen) die het wetsvoorstel vergezelt, bevat de gronden waarop het rust.

En hiermede bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

's-Gravenhage, 14 januari 1994

Beatrix

Nr. 2

VOORSTEL VAN WET

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:
Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is nieuwe regelen te stellen inzake de bescherming van natuur en landschap en dat het voorts wenselijk is een wettelijke grondslag te geven aan het verlenen van *bijdragen ter bevordering en ondersteuning van het beleid* inzake natuur en landschap alsmede aan het verlenen van vergoedingen terzake van het op vrijwillige basis richten of mede richten van de bedrijfsvoering van landbouwbedrijven, binnen daartoe aangewezen gebieden, op het beheer van natuur en landschap;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

S-MN
S-LVV

HOOFDSTUK I. INLEIDENDE BEPALINGEN

Artikel 1

In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. Onze Minister: Onze Minister van Landbouw Natuurbeheer en Visserij;
- b. deze wet: de Natuurbeschermingswet, met vermelding van het jaartal van het Staatsblad waarin zij zal worden geplaatst;
- c. raad: Natuurbeschermingsraad, bedoeld in artikel 3;
- d. structuurschema: structuurschema, bedoeld in artikel 17;
- e. natuurmonument: terrein of water, danwel samenstel van terreinen of wateren, dat van algemeen belang is om zijn natuurwetenschappelijke betekenis of zijn natuurschoon;
- f. eigenaar: degene, die in de kadastrale registratie als eigenaar staat vermeld, met dien verstande dat indien op een onroerende zaak een eeuwigdurend recht van erfpacht of een recht van beklemming rust, daaronder wordt verstaan de erfpachter of de beklemde meier, en dat bij onroerende zaken die aan een niet eeuwigdurend recht van erfpacht, een recht van vruchtgebruik of een recht van opstal zijn onderworpen, daaronder mede zijn begrepen degenen, die in de kadastrale registratie als erfpachter, vruchtgebruiker of opstalhouder staan vermeld, een en ander voor zover niet de rechtstoestand is gebleken een andere te zijn dan de kadastrale registratie aangeeft;
- g. gebruiker: degene, die anders dan als eigenaar een onroerende zaak in gebruik heeft;
- h. landschapsgezicht: samenstel van onbebouwde terreinen of van bebouwde en onbebouwde terreinen dat vanwege zijn structuren, patronen of elementen danwel anderszins vanwege zijn uiterlijke verschijningsvorm, historisch-landschappelijk van algemeen belang is.

Artikel 2

1. Voor zover niet anders bepaald, wordt onder gedeputeerde staten verstaan gedeputeerde staten van de provincie waarin natuurmonumenten of landschapsgezichten onderscheidenlijk beschermde natuurmonumenten of beschermde landschapsgezichten geheel of grotendeels zijn gelegen.
2. Gedeputeerde staten wijzen natuurmonumenten of landschapsgezichten, die mede zijn gelegen in een andere provincie, niet aan als beschermd natuurmonument onderscheidenlijk beschermd landschapsgezicht dan in overeenstemming met gedeputeerde staten van die andere provincies.
3. Het tweede lid is eveneens van toepassing op besluiten van gedeputeerde staten als bedoeld in artikel, 29, eerste lid, en 33, eerste lid.
4. Gedeputeerde staten beslissen niet over een aanvraag van een vergunning als bedoeld in artikel 36 of over de afgifte van een verklaring als bedoeld in artikel 8.39b, eerste lid, van de Wet milieubeheer, dan wel stellen een beheersplan als bedoeld in artikel 37 niet vast, dan in overeenstemming met gedeputeerde staten van de andere provincies waarin het beschermd natuurmonument mede is gelegen.

HOOFDSTUK II. NATUURBESCHERMINGSRAAD

Artikel 3

1. Er is een Natuurbeschermingsraad.
2. De raad heeft tot taak Onze Minister en door tussenkomst van Onze Minister Onze Ministers wie het mede aangaat desgevraagd of uit eigen

beweging van advies te dienen over zaken die de natuurbescherming betreffen.

3. De raad heeft tevens tot taak het provinciaal bestuur desgevraagd of uit eigen beweging van advies te dienen over zaken die verband houden met hetgeen bij of krachtens deze wet is bepaald.

4. Op verzoek van de Tweede Kamer der Staten-Generaal adviseert de raad over bij die Kamer aanhangig gemaakte initiatiefvoorstellen van wet.

Artikel 4

1. De raad bestaat uit ten hoogste vijftien leden. Ten minste drie van hen zijn deskundig op het gebied van de land- en bosbouw.

2. De leden van de raad worden benoemd en ontslagen door Onze Minister. De benoeming geschiedt voor een termijn van vier jaar. Na afloop van deze termijn kunnen zij ten hoogste eenmaal worden herbenoemd.

3. Onze Minister wijst, de raad gehoord, uit het midden van de leden een voorzitter en een ondervoorzitter aan.

4. Onze Minister kan adviserende leden benoemen.

5. De leden en de adviserende leden kunnen te allen tijde op eigen verzoek door Onze Minister worden ontslagen. Onze Minister kan hen ook uit eigen beweging schorsen of ontslaan.

Artikel 5

1. Onze Minister voegt aan de raad een secretariaat onder leiding van een secretaris toe.

2. Het secretariaat staat de raad in zijn werkzaamheden bij.

3. De secretaris en de leden van het secretariaat zijn niet tevens lid van de raad. De secretaris is voor de uitoefening van zijn taak uitsluitend verantwoording schuldig aan de raad.

Artikel 6

1. Onze Minister kan op verzoek van de raad commissies die onder verantwoordelijkheid van de raad gedeelten van diens taak uitoefenen, instellen en opheffen.

2. Onze Minister benoemt en ontslaat, de raad gehoord, de leden van een commissie, waartoe ook anderen dan leden van de raad kunnen behoren.

3. Onze Minister wijst, de raad gehoord, uit het midden van de leden van een commissie een voorzitter aan.

4. Onze Minister voegt aan een commissie een secretaris toe.

5. Artikel 4, tweede vierde en vijfde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 7

De raad stelt, onder goedkeuring van Onze Minister, regels vast ten aanzien van zijn werkwijze, alsmede die van de commissies, bedoeld in artikel 6, en ten aanzien van de aan de leden van de raad en de commissies toe te kennen vergoedingen.

Artikel 8

Telkens binnen een termijn van zes jaren brengt de raad een rapport uit aan Onze Minister, waarin de taakvervulling van de raad aan een onderzoek wordt onderworpen en voorstellen kunnen worden gedaan voor gewenste veranderingen.

Artikel 9

De raad houdt de op zijn adviezen betrekking hebbende voorbereidende stukken ter beschikking van Onze Minister.

Artikel 10

De leden, de adviserende leden en de secretaris van de raad en van de commissies, bedoeld in artikel 6, hebben tussen zonsop- en zonsondergang toegang tot alle natuurmonumenten voor zover zulks voor de uitoefening van hun taak nodig is.

HOOFDSTUK III. NATUURBELEIDSPLAN

Artikel 11

In dit hoofdstuk wordt verstaan onder Onze Ministers: Onze Minister tezamen met Onze Ministers van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer en van Verkeer en Waterstaat voor zover het aangelegenheden betreft die tot hun verantwoordelijkheid behoren.

Artikel 12

Onze Ministers stellen ten minste eenmaal in de acht jaar een natuurbeleidsplan vast, dat met het oog op een duurzame instandhouding, herstel en ontwikkeling van de natuurlijke en landschappelijke waarden voor de korte, middellange en lange termijn richting geeft aan van rijkswege te nemen beslissingen.

Artikel 13

1. Het natuurbeleidsplan bevat tenminste de hoofdlijnen van het beleid ter zake van:

- a. de algemene natuur- en landschapswaarden;
- b. bescherming van de in het plan aangeduide gebieden en gebiedscategorieën waar sprake is van bijzondere natuur- en landschapswaarden;
- c. de in het plan aangegeven soorten dieren en planten waaraan bijzondere aandacht zal worden gegeven;
- d. voorlichting en onderzoek op het terrein van natuur en landschap;
- e. de internationale ontwikkelingen van het natuurbeleid.

2. Het natuurbeleidsplan bevat een aanduiding van:

- a. de wijze waarop en de maatregelen waarmede voor de eerstvolgende periode van acht jaar uitvoering zal worden gegeven aan de hoofdlijnen van het beleid;
- b. de redelijkerwijze te verwachten financiële en economische gevolgen van het te voeren beleid.

Artikel 14

1. In het plan geven Onze Ministers voorts aan in hoeverre het voorgenomen beleid inzake natuur en landschap is afgestemd op, dan wel leidt tot aanpassing van het nationale milieubeleid en het nationale waterhuishoudingsbeleid en in hoeverre en binnen welke termijn zij voornemens zijn het nationaal milieubeleidsplan, bedoeld in artikel 4.3 van de Wet milieubeheer en de nota voor de waterhuishouding, bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de Wet op de waterhuishouding, te herzien.

2. Met het geldende natuurbeleidsplan wordt tevens rekening gehouden bij de vaststelling van rijksbeleid op andere terreinen van beleid dan bedoeld in het eerste lid, voorzover daarbij het belang van van

duurzame instandhouding, herstel en ontwikkeling van natuurlijke en landschappelijke waarden wordt geraakt.

Artikel 15

Onze Ministers betrekken bij de voorbereiding van het natuurbeleidsplan de naar hun oordeel bij de te behandelen onderwerpen meest belanghebbende bestuursorganen, instellingen en organisaties. Daartoe behoren in elk geval gedeputeerde staten van de provincies.

Artikel 16

1. Het plan geldt voor een tijdvak van acht jaar nadat het is vastgesteld, behoudens ingeval in dat tijdvak een nieuw plan is vastgesteld.

2. Na het verstrijken van de eerste vier jaar van de geldingsduur kan naar aanleiding van een beoordeling van de in die periode opgedane ervaringen het plan door Onze Ministers worden aangepast met inachtneming van artikel 15.

3. Onze Ministers doen het plan alsmede een eventueel besluit tot aanpassing van dat plan toekomen aan de Staten-Generaal en aan gedeputeerde staten van de provincies.

4. Onze Minister maakt de vaststelling van het plan en van aanpassingen daarvan bekend in de Staatscourant. Hierbij geeft hij aan op welke wijze kennis kan worden gekregen van de inhoud van het plan of de aanpassingen daarvan.

Artikel 17

Er is een structuurschema dat in ieder geval inzicht geeft in de ruimtelijke aspecten van het rijksbeleid inzake natuur en landschap. Het structuurschema is een plan als bedoeld in artikel 2a van de Wet op de Ruimtelijke Ordening.

HOOFDSTUK IV. BESCHERMDE NATUURMONUMENTEN

TITEL 1. DE AANWIJZING ALS BESCHERMD NATUURMONUMENT

§ 1. Aanwijzing door Onze Minister

Artikel 18

1. Onze Minister kan, mede op grondslag van het structuurschema, bij besluit een natuurmonument aanwijzen als beschermd natuurmonument. Het besluit gaat vergezeld van een kaart waarop het beschermd natuurmonument is aangegeven en een toelichting.

2. Onze Minister wijst geen natuurmonument als beschermd natuurmonument aan dat gedeputeerde staten krachtens artikel 27 kunnen aanwijzen als beschermd natuurmonument.

3. Indien het beheer over een natuurmonument of een gedeelte daarvan berust bij een van Onze andere Ministers, dan neemt Onze Minister een besluit als bedoeld in het eerste lid niet, dan in overeenstemming met die andere Minister.

4. Indien in andere gevallen dan bedoeld in het derde lid, een van Onze andere Ministers op grond van enig wettelijk voorschrift bevoegd is besluiten te nemen met betrekking tot het natuurmonument, vindt voorafgaand aan een besluit als bedoeld in het eerste lid overleg plaats met die andere Minister.

Artikel 19

1. Een besluit tot aanwijzing van een natuurmonument als beschermd natuurmonument bevat een opsomming van handelingen die naar het oordeel van Onze Minister schadelijk kunnen zijn voor het natuurschoon of voor de natuurwetenschappelijke betekenis van het beschermd natuurmonument of voor dieren of planten in het beschermd natuurmonument alsmede van de handelingen die het beschermd natuurmonument naar het oordeel van Onze Minister ontsieren.

2. Naast handelingen, die binnen het beschermd natuurmonument kunnen worden verricht, kan de opsomming, bedoeld in het eerste lid, ook handelingen die buiten het beschermd natuurmonument kunnen worden verricht, bevatten indien die handelingen zo schadelijk zijn dat ze een rechtstreekse aantasting kunnen betekenen van de wezenlijke kenmerken van het beschermd natuurmonument.

3. Bij in de opsomming vermelde handelingen kunnen beperkingen worden gesteld en uitzonderingen worden opgenomen met betrekking tot het tijdvak waarin, de omstandigheden waaronder, de doeleinden waarvoor en met betrekking tot de personen door wie zij worden verricht.

Artikel 20

1. Op de voorbereiding van een besluit als bedoeld in artikel 18, eerste lid, is de in afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht geregelde procedure van toepassing.

2. Uiterlijk een week voorafgaande aan de terinzagelegging zendt Onze Minister het ontwerp-besluit en de daarop betrekking hebbende stukken toe aan de eigenaren, de ingeschreven hypothecaire schuldeisers, gedeputeerde staten van de provincies, het dagelijks bestuur van de waterschappen en burgemeester en wethouders van de gemeenten waarin het natuurmonument waarop het ontwerp betrekking heeft, is gelegen, alsmede aan de raad.

3. De terinzagelegging geschiedt op de door Onze Minister te bepalen plaatsen.

4. Over het ontwerp-besluit kunnen belanghebbenden hun zienswijze bij gedeputeerde staten naar voren brengen.

5. De termijn waarbinnen een zienswijze naar voren kan worden gebracht, eindigt twee weken na de laatste dag van de terinzagelegging.

Artikel 21

1. In geval van dringende noodzaak kan Onze Minister bij besluit een natuurmonument ten aanzien waarvan overeenkomstig artikel 20 een besluit tot aanwijzing als beschermd natuurmonument wordt voorbereid reeds voorlopig als zodanig aanwijzen voordat de procedure, bedoeld in de artikelen 20, 22 en 23 is voltooid.

2. Een besluit tot voorlopige aanwijzing vervalt zodra met inachtneming van de artikelen 20, 22 en 23 een definitief besluit over aanwijzing als beschermd natuurmonument is genomen, doch in ieder geval een jaar nadat het ontwerp-besluit overeenkomstig artikel 20 ter inzage is gelegd.

Artikel 22

1. Binnen vier maanden na ontvangst van het overeenkomstig artikel 20, tweede lid, toegezonden ontwerp-besluit en de daarop betrekking hebbende stukken zenden gedeputeerde staten de bij hen ingekomen schriftelijke zienswijzen en de in artikel 3:13, vijfde lid, van de Algemene wet bestuursrecht bedoelde verslagen, vergezeld van hun beschouwingen, aan Onze Minister. Onze Minister brengt deze stukken ter kennis van de raad.

2. Op verzoek van gedeputeerde staten kan Onze Minister de termijn, bedoeld in het eerste lid, met acht weken verlengen.
3. Binnen zes of, indien het tweede lid is toegepast, binnen acht maanden na ontvangst van het overeenkomstig artikel 20, tweede lid, toegezonden ontwerp-besluit en de daarop betrekking hebbende stukken brengt de raad omtrent het ontwerp-besluit advies uit aan Onze Minister.

Artikel 23

Binnen een jaar nadat het ontwerp-besluit tot aanwijzing als beschermd natuurmonument overeenkomstig artikel 20 ter inzage is gelegd, beslist Onze Minister over de aanwijzing als beschermd natuurmonument, doch niet alvorens hij de beschouwingen en het advies, bedoeld in artikel 22, eerste onderscheidenlijk derde lid, heeft ontvangen dan wel de krachtens dat artikel geldende termijnen zijn verstreken.

Artikel 24

1. Van een besluit tot aanwijzing als beschermd natuurmonument en van een besluit tot voorlopige aanwijzing als bedoeld in artikel 21, wordt mededeling gedaan aan de in artikel 20, tweede lid, bedoelde personen en organen.
2. Onze Minister maakt een besluit tot aanwijzing als beschermd natuurmonument en een besluit tot voorlopige aanwijzing als bedoeld in artikel 21, bekend in de Staatscourant.
3. Indien Onze Minister niet tot aanwijzing als beschermd natuurmonument overgaat, maakt hij dit bekend en doet daarvan mededeling overeenkomstig het eerste en tweede lid en de artikelen 3:42 en 3:43 van de Algemene wet bestuursrecht.

Artikel 25

1. Onze Minister kan bij besluit een aanwijzing als beschermd natuurmonument geheel of gedeeltelijk intrekken of wijzigen. Het besluit gaat vergezeld van een toelichting alsmede in geval van gedeeltelijke intrekking of wijziging van een kaart waarop het gedeelte van het natuurmonument, waarop de intrekking of de wijziging betrekking heeft, is aangegeven.
2. Artikel 18, derde en vierde lid, en de artikelen 20 tot en met 24 zijn van toepassing.

Artikel 26

1. Bij of na het besluit tot aanwijzing als beschermd natuurmonument als bedoeld in artikel 18, kan Onze Minister, indien gedeputeerde staten daartoe schriftelijk de bereidheid te kennen hebben gegeven, bevoegdheden tot uitvoering van deze wet in dat beschermd natuurmonument in een daarbij door hem te bepalen mate of omvang overdragen aan gedeputeerde staten.
2. Een besluit als bedoeld in het eerste lid, wordt door Onze Minister bekend gemaakt in de Staatscourant en in één of meer in het betrokken gebied verspreide dag-, nieuws- of huis-aan-huisbladen.

Artikel 27

1. Gedeputeerde staten kunnen, mede op grondslag van het structuurschema bij besluit een natuurmonument aanwijzen als beschermd natuurmonument. Het besluit gaat vergezeld van een kaart, waarop het beschermd natuurmonument is aangegeven en een toelichting.

2. Gedeputeerde staten wijzen geen natuurmonument als beschermd natuurmonument aan dat vanwege zijn omvang of de aanwezige waarden als natuurmonument van nationale of internationale betekenis beschouwd moet worden.

3. Indien het beheer over danwel het gebruik of het toekomstig gebruik van een natuurmonument of een gedeelte daarvan berust bij de Staat, nemen gedeputeerde staten een besluit als bedoeld in het eerste lid niet dan in overeenstemming met Onze Minister en indien het beheer danwel het gebruik of het toekomstig gebruik van dat natuurmonument berust bij een van Onze andere Ministers, tevens met die andere Minister.

4. Artikel 19 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 28

1. Op de voorbereiding van een besluit als bedoeld in artikel 27 eerste lid, is de in afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht geregelde procedure van toepassing.

2. Uiterlijk een week voorafgaande aan de terinzagelegging zenden gedeputeerde staten het ontwerp-besluit en de daarop betrekking hebbende stukken toe aan de eigenaren, de ingeschreven hypothecaire schuldeisers, het dagelijks bestuur van de waterschappen en burgemeester en wethouders van de gemeenten waarin het natuurmonument waarop het ontwerp betrekking heeft, is gelegen en, bij toepassing van artikel 2, tweede of derde lid, aan gedeputeerde staten van de daarin bedoelde provincies, alsmede aan de raad en de provinciale planologische commissie.

3. De terinzagelegging geschiedt op de door gedeputeerde staten te bepalen plaatsen.

4. Over het ontwerp-besluit kunnen belanghebbenden hun zienswijze bij gedeputeerde staten naar voren brengen.

5. De termijn waarbinnen een zienswijze naar voren kan worden gebracht, eindigt twee weken na de laatste dag van de terinzagelegging.

Artikel 29

1. In geval van dringende noodzaak kunnen gedeputeerde staten bij besluit een natuurmonument ten aanzien waarvan overeenkomstig artikel 28 een besluit tot aanwijzing als beschermd natuurmonument wordt voorbereid reeds voorlopig als zodanig aanwijzen voordat de procedure overeenkomstig artikel 28, 30 en 31 is voltooid.

2. Een besluit tot voorlopige aanwijzing vervalt zodra met inachtneming van de artikelen 28, 30 en 31 een definitief besluit over aanwijzing als beschermd natuurmonument is genomen, doch in ieder geval een jaar nadat het ontwerp-besluit overeenkomstig artikel 28 ter inzage is gelegd.

Artikel 30

1. Binnen vier maanden na het verstrijken van de in artikel 28, vijfde lid, bedoelde termijn, zenden gedeputeerde staten de bij hen ingekomen schriftelijke zienswijzen en de in artikel 3:13, vijfde lid, van de Algemene wet bestuursrecht bedoelde verslagen aan de raad en de provinciale

planologische commissie. Zij kunnen daarbij hun voorlopige zienswijze daaromtrent kenbaar maken.

2. Bij de toezending van de stukken, bedoeld in het eerste lid, stellen gedeputeerde staten tevens een termijn waarbinnen de raad en de provinciale planologische commissie in de gelegenheid worden gesteld hun advies uit te brengen.

Artikel 31

Binnen een jaar nadat het ontwerp-besluit tot aanwijzing overeenkomstig artikel 28 ter inzage is gelegd, beslissen gedeputeerde staten over de aanwijzing als beschermd natuurmonument, doch niet alvorens de adviezen, bedoeld in artikel 30, tweede lid, zijn ontvangen dan wel de door hen krachtens dat artikel gestelde termijn is verstreken.

Artikel 32

1. Van een besluit tot aanwijzing als beschermd natuurmonument en van een besluit tot voorlopige aanwijzing als bedoeld in artikel 29 wordt mededeling gedaan aan de in artikel 28, tweede lid, bedoelde personen en organen.

2. Gedeputeerde staten maken een besluit tot aanwijzing als beschermd natuurmonument en een besluit tot voorlopige aanwijzing als bedoeld in artikel 29 bekend in de Staatscourant.

3. Indien gedeputeerde staten niet tot aanwijzing als beschermd natuurmonument overgaan, maken zij dit bekend en doen daarvan mededeling overeenkomstig het eerste en tweede lid en de artikelen 3:42 en 3:43 van de Algemene wet bestuursrecht.

Artikel 33

1. Gedeputeerde staten kunnen bij besluit een aanwijzing als beschermd natuurmonument geheel of gedeeltelijk intrekken of wijzigen. Het besluit gaat vergezeld van een toelichting alsmede in geval van gedeeltelijke intrekking of wijziging van een kaart waarop het gedeelte van het natuurmonument waarop de intrekking of de wijziging betrekking heeft, is aangegeven.

2. De artikelen 27, derde lid, 28 tot en met 32, alsmede indien toepassing is gegeven aan artikel 34, vijfde lid, eerste volzin, de tweede volzin van laatstgenoemd artikellid, zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 34

1. Uiterlijk acht weken voordat de overeenkomstig artikel 28, tweede lid, bedoelde verzending van het ontwerp-besluit en de daarop betrekking hebbende stukken plaatsvindt, stellen gedeputeerde staten Onze Minister in kennis van hun voornemen een natuurmonument aan te wijzen als beschermd natuurmonument.

2. Binnen acht weken na de kennisgeving kan Onze Minister bij besluit verklaren dat het natuurmonument vanwege zijn omvang of de aanwezige waarden beschouwd moet worden als natuurmonument van nationale of internationale betekenis.

3. Gedeputeerde staten gaan binnen acht weken na de in het eerste lid bedoelde kennisgeving niet tot de in artikel 28, tweede lid, bedoelde verzending over, tenzij Onze Minister eerder heeft verklaard dat het natuurmonument niet als natuurmonument van nationale of internationale betekenis beschouwd moet worden.

4. Indien Onze Minister een verklaring als bedoeld in het tweede lid heeft gegeven, voeren gedeputeerde staten hun voornemen niet uit

behoudens voor zover zij daartoe in de gelegenheid worden gesteld overeenkomstig het bepaalde in het vijfde lid.

5. Onze Minister kan, indien hij een verklaring als bedoeld in het tweede lid, heeft afgegeven, in bijzondere gevallen bij die verklaring bepalen dat gedeputeerde staten in afwijking van het bepaalde in artikel 27, tweede lid, niettemin het natuurmonument als beschermd natuurmonument kunnen aanwijzen. In zodanig geval nemen gedeputeerde staten het besluit, bedoeld in artikel 27, in overeenstemming met Onze Minister.

TITEL 2. RECHTSGEVOLGEN

Artikel 35

Voor de toepassing van deze titel wordt verstaan onder het bevoegd gezag: het orgaan dat krachtens de artikelen 18 of 27 een natuurmonument heeft aangewezen als beschermd natuurmonument dan wel, voor zover toepassing is gegeven aan artikel 26, gedeputeerde staten.

Artikel 36

1. Het is verboden zonder vergunning van het bevoegd gezag of in strijd met de bij een vergunning gestelde voorschriften of beperkingen de handelingen, bedoeld in artikel 19, te verrichten, te doen verrichten of te gedogen.

2. Het eerste lid is niet van toepassing op handelingen die worden verricht overeenkomstig een beheersplan als bedoeld in artikel 37.

Artikel 37

1. Het bevoegd gezag kan in overeenstemming met de eigenaar en de gebruiker voor een beschermd natuurmonument of een gedeelte daarvan een beheersplan vaststellen, dat het behoud, het herstel of de ontwikkeling van het natuurschoon of van de natuurwetenschappelijke betekenis van het natuurmonument ten doel heeft.

2. Voor zover de kosten en lasten die voor de eigenaar en de gebruiker aan de uitvoering van het beheersplan zijn verbonden redelijkerwijze niet of niet geheel te hunnen laste behoren te komen, wordt in het beheersplan een door het bevoegd gezag te betalen vergoeding vastgesteld.

3. Het bevoegd gezag brengt het plan ter kennis van burgemeester en wethouders van de gemeenten waarin het beschermd natuurmonument of het gedeelte daarvan waarop het beheersplan betrekking heeft, is gelegen.

4. Onze Minister brengt een door hem vastgesteld plan mede ter kennis van gedeputeerde staten van de provincies waarin het beschermd natuurmonument of het gedeelte daarvan waarop het beheersplan betrekking heeft, is gelegen.

5. Gedeputeerde staten brengen een door hen vastgesteld plan mede ter kennis van Onze Minister.

6. De eigenaar en de gebruiker zijn verplicht zorg te dragen voor de naleving van het beheersplan, ieder voor zover dat uit de aard van zijn recht voortvloeit.

Artikel 38

1. Het beheersplan, bedoeld in artikel 37, wordt vastgesteld voor een tijdvak van ten hoogste zes jaren.

2. Het beheersplan wordt van rechtswege verlengd met een tijdvak gelijk aan het laatst verstreken tijdvak waarvoor het beheersplan werd vastgesteld.

3. Verlenging vindt niet van rechtswege plaats wanneer het bevoegd gezag, de eigenaar of de gebruiker uiterlijk vier weken voor het einde van het geldend beheersplan schriftelijk te kennen heeft gegeven dat verlenging niet wordt verlangd.

4. Het bevoegd gezag kan de kennisgeving slechts doen indien:

a. de eigenaar of de gebruiker de uit het beheersplan voortvloeiende verplichtingen in het afgelopen tijdvak niet of niet op de juiste wijze is nagekomen;

b. ongewijzigde verlenging van het beheersplan zou leiden tot een beheer dat naar zijn oordeel het behoud, het herstel of de ontwikkeling van het natuurschoon of van de natuurwetenschappelijke betekenis van het natuurmonument onvoldoende waarborgt;

c. een andere zwaarwichtige reden bestaat om niet tot verlenging van het beheersplan over te gaan.

Artikel 39

Het bevoegd gezag kan een vastgesteld beheersplan in overeenstemming met de eigenaar en de gebruiker wijzigen.

Artikel 40

1. Indien ten gevolge van het achterwege blijven van maatregelen het natuurschoon of de natuurwetenschappelijke betekenis van het beschermd natuurmonument in ernstige mate vermindert of dreigt te verminderen, kunnen vanwege het bevoegd gezag in het beschermd natuurmonument maatregelen worden getroffen die noodzakelijk zijn om het natuurschoon of de natuurwetenschappelijke betekenis te herstellen of te behouden.

2. De eigenaar en de gebruiker zijn verplicht het treffen van de maatregelen te gedogen.

3. Het bevoegd gezag gaat niet over tot het treffen van de maatregelen dan nadat het de eigenaar en gebruiker zijn voornemen daartoe schriftelijk heeft medegedeeld en, behoudens onverwijlde noodzaak, na de mededeling ten minste vier weken zijn verstreken.

Artikel 41

1. Na overleg met de eigenaren en de gebruikers kunnen in een beschermd natuurmonument vanwege het bevoegd gezag de nodige kentekenen worden aangebracht om de aanwijzing als beschermd natuurmonument alsmede de rechtsgevolgen van de aanwijzing kenbaar te maken.

2. De eigenaar en gebruiker zijn verplicht het aanbrengen van de kentekenen te gedogen.

HOOFDSTUK V. BESCHERMDE LANDSCHAPSGEZICHTEN

Artikel 42

1. Gedeputeerde staten kunnen een landschapsgezicht bij besluit aanwijzen als beschermd landschapsgezicht.

2. Indien het betreffende gebied reeds is aangewezen als beschermd natuurmonument, houden gedeputeerde staten bij hun besluit rekening met die aanwijzing.

3. Gedeputeerde staten kunnen bij besluit een aanwijzing als beschermd landschapsgezicht geheel of gedeeltelijk wijzigen of intrekken.

4. Op een besluit als bedoeld in het derde lid zijn het tweede lid en de artikelen 43 tot en met 45 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 43

1. Het besluit, bedoeld in artikel 42, bevat in ieder geval:
 - a. een beschrijving van de kenmerken van het landschapsgezicht voor zover deze kenmerken uiterlijk waarneembaar zijn;
 - b. een aanduiding van handelingen die de kenmerken, bedoeld in onderdeel a, kunnen aantasten.
2. Het besluit gaat vergezeld van een kaart waarop de begrenzing van het gebied dat als beschermd landschapsgezicht is aangewezen, is aangegeven.

Artikel 44

1. Alvorens tot een aanwijzing als beschermd landschapsgezicht over te gaan, zenden gedeputeerde staten het ontwerp-besluit aan de gemeenteraad van de gemeenten waarin het landschapsgezicht is gelegen alsmede aan de provinciale planologische commissie.
De gemeenteraad brengt binnen zes maanden en de provinciale planologische commissie brengt binnen negen maanden na ontvangst van het ontwerp-besluit advies uit.
2. Binnen een jaar na toezending van het ontwerp-besluit, bedoeld in het eerste lid, beslissen gedeputeerde staten over aanwijzing van het landschapsgezicht als beschermd landschapsgezicht, doch niet alvorens zij de adviezen bedoeld in het eerste lid, hebben ontvangen dan wel de krachtens dat artikellid geldende termijnen zijn verstreken.
3. Gedeputeerde staten maken een besluit over aanwijzing van een landschapsgezicht als beschermd landschapsgezicht bekend in de Staatscourant en in één of meer in het betrokken gebied verspreide dag-, nieuws- of huis-aan-huisbladen.
4. Gedeputeerde staten zenden afschrift van een besluit over aanwijzing van een landschapsgezicht als beschermd landschapsgezicht aan Onze Minister en de gemeenteraad van de gemeenten waarin het beschermd landschapsgezicht is gelegen.

Artikel 45

1. De gemeenteraad van de gemeenten waarin het beschermd landschapsgezicht is gelegen, stelt ter bescherming van een beschermd landschapsgezicht een bestemmingsplan vast als bedoeld in de Wet op de Ruimtelijke Ordening. Bij het besluit tot aanwijzing van een beschermd landschapsgezicht kan hiertoe door gedeputeerde staten een termijn worden gesteld.
2. Bij het besluit tot aanwijzing van een beschermd landschapsgezicht wordt bepaald of en zo ja in hoeverre geldende bestemmingsplannen als beschermend plan in de zin van het eerste lid kunnen worden aange-merkt.

HOOFDSTUK VI. INTERNATIONALE VERPLICHTINGEN

Artikel 46

1. Onze Minister wijst gebieden aan ter uitvoering van verdragen of andere internationale verplichtingen met betrekking tot natuur- en landschapsbehoud, voor zover die verdragen of verplichtingen zulks met zich brengen.
2. Een besluit als bedoeld in het eerste lid, gaat vergezeld van een kaart, waarop de begrenzing van het gebied nauwkeurig wordt aangegeven alsmede van een toelichting. In de toelichting wordt in ieder geval

vermeld op welke wijze de instandhouding van het gebied, overeenkomstig het bepaalde in de bedoelde verplichtingen, wordt verwezenlijkt.

3. Een besluit als bedoeld in het eerste lid, wordt bekendgemaakt in de Staatscourant en in één of meer in het betrokken gebied verspreide dag-, nieuws of huis-aan-huisbladen.

Artikel 47

Alvorens tot een aanwijzing als bedoeld in artikel 46, eerste lid, over te gaan, hoort Onze Minister de raad alsmede de besturen van de provincies en gemeenten waarin het gebied gelegen is.

Artikel 48

1. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden, voor zover dit noodzakelijk is ter uitvoering van verdragen of andere internationale verplichtingen met betrekking tot natuur- en landschapsbehoud, nadere regels gesteld ten aanzien van de in deze wet geregelde onderwerpen.

2. Tot de regels, bedoeld in het eerste lid, kunnen behoren de criteria voor de beoordeling van op grond van artikel 46 aan te wijzen gebieden.

HOOFDSTUK VII. SCHADEVERGOEDING

Artikel 49

Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt verstaan onder het bevoegd gezag: het orgaan dat het besluit, bedoeld in artikel 50, heeft genomen of geacht wordt te hebben genomen.

Artikel 50

1. Voor zover blijkt dat een belanghebbende ten gevolge van een besluit, genomen krachtens hoofdstuk IV van deze wet, schade lijdt of zal lijden, die redelijkerwijs niet of niet geheel te zijnen laste behoort te blijven en waarvan de vergoeding niet of niet voldoende door aankoop, onteigening of anderszins is verzekerd, kent het orgaan dat dat besluit heeft genomen of geacht wordt te hebben genomen, hem op zijn verzoek een naar billijkheid te bepalen schadevergoeding toe.

2. Het bevoegd gezag kan omtrent het verzoek om schadevergoeding het advies van de schadebeoordelingscommissie, bedoeld in artikel 51 inwinnen.

Artikel 51

1. Een schadebeoordelingscommissie wordt door het bevoegde gezag ingesteld.

2. De schadebeoordelingscommissie bestaat uit één of meer leden.

3. Een lid van een door Onze Minister ingestelde schadebeoordelingscommissie mag niet de betrekking bekleden van ambtenaar in dienst van het ministerie of van een dienst, bedrijf of instelling werkzaam onder verantwoordelijkheid van Onze Minister.

4. Met ambtenaar als bedoeld in het derde lid, worden voor de toepassing van dit hoofdstuk gelijkgesteld zij die op arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht werkzaam zijn.

5. Een lid van een door gedeputeerde staten ingestelde schadebeoordelingscommissie mag niet de betrekking bekleden van:

- a. Commissaris van de Koning;
- b. lid van gedeputeerde staten;

c. ambtenaar, door of vanwege het provinciaal bestuur aangesteld of daaraan ondergeschikt.

6. Met ambtenaar als bedoeld in het vijfde lid, onderdeel c, worden voor de toepassing van dit hoofdstuk gelijkgesteld zij die in dienst van de provincie op arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht werkzaam zijn.

Artikel 52

1. Indien het bevoegd gezag besluit het advies van de schadebeoordelingscommissie in te winnen, zendt het binnen twee weken na de dag waarop het verzoek om schadevergoeding is ingediend, het verzoekschrift voor advies aan de schadebeoordelingscommissie vergezeld van alle op de zaak betrekking hebbende stukken, onder gelijktijdige mededeling hiervan aan de verzoeker.

2. Het bevoegd gezag verleent aan de schadebeoordelingscommissie de gevraagde medewerking.

Artikel 53

1. De schadebeoordelingscommissie stelt de verzoeker of zijn gemachtigde in de gelegenheid zijn verzoek om schadevergoeding in een openbare vergadering tegenover haar nader toe te lichten.

2. Een door Onze Minister ingestelde schadebeoordelingscommissie kan ambtenaren in dienst van het ministerie of van een dienst bedrijf of instelling, werkzaam onder verantwoordelijkheid van Onze Minister oproepen om in de openbare vergadering te verschijnen tot het geven van inlichtingen.

3. Een door gedeputeerde staten ingestelde schadebeoordelingscommissie kan één of meer leden van gedeputeerde staten, met inbegrip van de voorzitter, en ambtenaren door of vanwege het provinciaal bestuur aangesteld of daaraan ondergeschikt, oproepen om in de openbare vergadering te verschijnen tot het geven van inlichtingen.

4. Indien de schadebeoordelingscommissie een plaatsopneming wil houden, deelt zij het tijdstip van de plaatsopneming vooraf mede aan de verzoeker en aan het bevoegd gezag.

Artikel 54

De schadebeoordelingscommissie brengt binnen dertien weken na de dag waarop het verzoek om schadevergoeding is ingediend, een met redenen omkleed advies uit aan het bevoegd gezag. Zij zendt gelijktijdig een exemplaar daarvan aan de verzoeker.

Artikel 55

1. Het bevoegd gezag stelt de verzoeker in de gelegenheid schriftelijk of mondeling in tegenwoordigheid van de schadebeoordelingscommissie, zijn zienswijze omtrent het advies naar voren te brengen.

2. Het mondeling naar voren brengen van een zienswijze als bedoeld in het eerste lid, geschiedt indien de schadebeoordelingscommissie is ingesteld door gedeputeerde staten, ten overstaan van één of meer leden van gedeputeerde staten met inbegrip van de voorzitter.

3. De schadebeoordelingscommissie verstrekt het bevoegd gezag desgevraagd nadere toelichting op het advies en geeft desgevraagd haar mening omtrent de zienswijze daarover van de verzoeker.

Artikel 56

De kosten van de schadebeoordelingscommissie worden de verzoeker niet in rekening gebracht.

Artikel 57

Het bevoegd gezag geeft een beschikking binnen negen weken na ontvangst van het advies van de schadebeoordelingscommissie, of indien omtrent een verzoek om schadevergoeding geen advies krachtens artikel 50, tweede lid, is ingewonnen, binnen dertien weken na de dag waarop het verzoek om schadevergoeding is ingediend.

HOOFDSTUK VIII. BEROEP EN REGISTRATIE

Artikel 58

1. Tegen een besluit als bedoeld in de artikelen 18, eerste lid, 21, 25, 27, eerste lid, 29, 33, 50, 61 en 62, derde lid, kan een belanghebbende beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

2. De werking van een besluit als bedoeld in de artikelen 25, 33, en 61, eerste lid, wordt geschorst totdat de beroepstermijn is verstreken of, indien beroep is ingesteld, op het beroep is beslist.

Artikel 59

Het orgaan dat een besluit tot:

a. aanwijzing van een natuurmonument als beschermd natuurmonument,

b. geheel of gedeeltelijke intrekking of wijziging van een besluit als bedoeld in onderdeel a, heeft genomen doet dit besluit onverwijld inschrijven in de openbare registers, bedoeld in afdeling 3.1.2 van het Burgerlijk Wetboek, indien binnen de daarvoor geldende termijnen geen bezwaar of beroep is ingesteld of, indien beroep is ingesteld, op het beroep is beslist. Artikel 24, eerste lid, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek is niet van toepassing.

HOOFDSTUK IX. VERGUNNINGEN

Artikel 60

1. In de aanvraag van een vergunning als bedoeld in artikel 36 wordt het belang van de aanvrager bij het verlenen van de vergunning gemotiveerd.

2. De ontvangst van de aanvraag wordt schriftelijk bevestigd.

Artikel 61

1. Op de vergunningaanvraag wordt binnen dertien weken na de datum van ontvangst beslist.

2. Het orgaan dat tot verlening van de vergunning bevoegd is, kan de termijn eenmaal met dertien weken verlengen. Het geeft de aanvrager en de organen, bedoeld in artikel 63, kennis van de verlenging vóór het verstrijken van de termijn.

Artikel 62

1. Een vergunning kan onder beperkingen worden verleend.

2. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden.

3. Een vergunning kan worden ingetrokken of gewijzigd indien:

a. de houder van de vergunning handelt in strijd met de daaraan verbonden voorschriften of beperkingen;

b. de gegevens op grond waarvan de vergunning is verleend zodanig

onjuist of onvolledig blijken te zijn dat, waren de juiste gegevens bekend geweest, een andere beslissing zou zijn genomen;

c. de vergunning in strijd met de wettelijke voorschriften is gegeven, of
d. de omstandigheden sedert het tijdstip waarop de vergunning is verleend zodanig zijn gewijzigd, dat deze niet, niet zonder beperkingen of voorwaarden of slechts onder andere beperkingen of voorwaarden zou zijn verleend indien deze omstandigheden op het tijdstip waarop de vergunning is verleend zouden hebben bestaan.

Artikel 63

1. Indien Onze Minister bevoegd is tot verlening van een vergunning zendt hij een afschrift van het verzoek om een vergunning en van de ontvangstbevestiging aan gedeputeerde staten van de provincies en burgemeester en wethouders van de gemeenten, waarin de handeling, waarvoor de vergunning verlangd wordt, zal geschieden.

2. Indien gedeputeerde staten bevoegd zijn tot verlening van de vergunning zenden zij een afschrift van de stukken, bedoeld in het eerste lid, aan burgemeester en wethouders van de gemeenten, bedoeld in dat lid, alsmede aan Onze Minister.

3. Gedeputeerde staten en burgemeester en wethouders onderscheidenlijk burgemeester en wethouders kunnen binnen acht weken na de op de ontvangstbevestiging vermelde datum bij het tot verlening van de vergunning bevoegd orgaan hun zienswijze naar voren te brengen.

Artikel 64

1. Indien het orgaan dat bevoegd is tot verlening van een vergunning van oordeel is dat verlening van de vergunning zou leiden tot ernstige aantasting van het beschermd natuurmonument, beslist het niet alvorens de raad in de gelegenheid te hebben gesteld advies uit te brengen.

2. In het geval, bedoeld in het eerste lid, kan het orgaan dat bevoegd is tot verlening van de vergunning de termijn, bedoeld in artikel 61, eerste lid, andermaal met dertien weken verlengen. Het geeft aanvrager en de overige organen, bedoeld in artikel 63, kennis van de verlenging vóór het verstrijken van de eenmaal verlengde termijn.

Artikel 65

1. In gevallen waarin gedeputeerde staten bevoegd zijn tot verlening van de vergunning, kan Onze Minister, indien dat in het algemeen belang geboden is, een aanwijzing geven ter zake van het nemen van een besluit ten aanzien van een aanvraag om een vergunning of ten aanzien van een reeds verleende vergunning.

2. Onze Minister pleegt over het voornemen tot het geven van een aanwijzing overleg met de betrokken gedeputeerde staten.

3. De aanwijzing wordt door gedeputeerde staten vermeld in de beschikking ter zake waarvan zij is gegeven.

4. Indien gedeputeerde staten niet binnen de door Onze Minister bij de in het eerste lid bedoelde aanwijzing gestelde termijn aan de aanwijzing gevolg geven, dan wel daaraan niet naar behoren gevolg geven, neemt Onze Minister het in het eerste lid bedoelde besluit.

Artikel 66

In gevallen als bedoeld in artikel 8.39a van de Wet milieubeheer treedt een vergunning krachtens artikel 8.1 van die wet, verleend met toepassing van § 8.1.3.4 van die wet, in de plaats van een vergunning ingevolge deze wet.

Artikel 67

1. Indien het orgaan dat beslist omtrent een verklaring als bedoeld in artikel 8.36 van de Wet milieubeheer van oordeel is dat verlening van de vergunning waarvoor de verklaring is vereist zou leiden tot ernstige aantasting van het beschermd natuurmonument, beslist het niet alvorens de raad in de gelegenheid te hebben gesteld advies uit te brengen.
2. In een geval als bedoeld in het eerste lid, kan het orgaan dat beslist omtrent de verklaring het krachtens de Wet milieubeheer bevoegd gezag een verzoek doen als bedoeld in artikel 13.12 van die wet.
3. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing in gevallen als bedoeld in artikel 8.39f van de Wet milieubeheer.

Artikel 68

1. In gevallen waarin gedeputeerde staten bevoegd zijn te beslissen omtrent een verklaring als bedoeld in artikel 8.39b van de Wet milieubeheer, kan Onze Minister, indien dat in het algemeen belang geboden is, een aanwijzing geven ter zake van het nemen van een besluit ten aanzien van de verklaring.
2. Onze Minister pleegt over het voornemen tot het geven van een aanwijzing overleg met de betrokken gedeputeerde staten.
3. De aanwijzing wordt door gedeputeerde staten vermeld in het besluit ter zake waarvan zij is gegeven.
4. Indien gedeputeerde staten niet binnen de door Onze Minister bij de in het eerste lid bedoelde aanwijzing gestelde termijn aan de aanwijzing gevolg geven, dan wel daaraan niet naar behoren gevolg geven, neemt Onze Minister het in het eerste lid bedoelde besluit.

HOOFDSTUK X. VERLENING VAN BIJDAGEN

Artikel 69

1. Onze Minister kan aan bij koninklijk besluit aangewezen particuliere terreinbeherende natuurbeschermingsorganisaties op verzoek bijdragen verlenen in de kosten van verwerving of in de kosten die voortvloeien uit de beëindiging van pachtovereenkomsten van uit een oogpunt van natuur- en landschap waardevolle of potentieel waardevolle gebieden.
2. Onze Minister kan aan provincies, gemeenten en andere openbare lichamen, alsmede aan andere rechtspersonen en aan natuurlijke personen op verzoek bijdragen, anders dan bedoeld in artikel 70, eerste lid, verlenen in de kosten van beheer, onderhoud, herstel en ontwikkeling van uit het oogpunt van natuur- en landschap waardevolle of potentieel waardevolle gebieden dan wel in de kosten van andere activiteiten ten behoeve van natuur en landschap.
3. Onze Minister kan nadere regelen stellen ter uitvoering van het bepaalde in het eerste en tweede lid, met dien verstande dat nadere regelen met betrekking tot bijdragen aan provincies of gemeenten alsmede met betrekking tot bijdragen aan derden waarvan de verstrekking afhankelijk is van de verstrekking van een bijdrage door een provincie of een gemeente, gesteld worden bij algemene maatregel van bestuur.

Artikel 70

1. Onze Minister verleent vergoedingen voor het richten of mederichten van de bedrijfsvoering van landbouwbedrijven, binnen daartoe aangewezen gebieden, op het beheer van natuur en landschap.
2. Onze Minister kan ter uitvoering van het eerste lid nadere regelen stellen.

3. In afwijking in zoverre van artikel 3, tweede lid, kan alvorens de in het tweede lid bedoelde nadere regelen worden vastgesteld, de commissie beheer landbouwgronden als bedoeld in artikel 30 van de Wet agrarisch grondverkeer in de gelegenheid worden gesteld haar mening kenbaar te maken.

HOOFDSTUK XI. TOEZICHT, BESTUURSDWANG EN DWANGSOM

TITEL 1

Artikel 71

1. Met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens deze wet zijn belast de bij besluit van Onze Minister aangewezen ambtenaren.
2. Met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens deze wet zijn tevens belast de daartoe door gedeputeerde staten aangewezen ambtenaren indien de aanwijzing van een natuurmonument als beschermd natuurmonument krachtens hoofdstuk IV, paragraaf 2, door gedeputeerde staten is geschied of toepassing is gegeven aan artikel 26.
3. Van een besluit van Onze Minister als bedoeld in het eerste lid wordt mededeling gedaan door plaatsing in de Staatscourant.

Artikel 72

1. Bij de uitoefening van hun taak dragen de toezichthoudende ambtenaren een legitimatiebewijs bij zich.
2. Onverminderd artikel 1, eerste en tweede lid, van de Algemene wet op het binnentreden tonen zij hun legitimatiebewijs des gevraagd aanstonds.
3. Het legitimatiebewijs bevat een foto van de toezichthoudende ambtenaar en vermeldt in ieder geval diens naam en hoedanigheid.

Artikel 73

1. De toezichthoudende ambtenaren zijn bevoegd elke plaats te betreden met uitzondering van een woning zonder toestemming van de bewoner, voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijs nodig is.
2. Zo nodig verschaffen zij zich toegang met behulp van de sterke arm.
3. Zij zijn bevoegd zich te doen vergezellen door personen die daartoe door hen zijn aangewezen, voor zover dit voor het doel van het betreden redelijkerwijs nodig is.

Artikel 74

De toezichthoudende ambtenaren zijn bevoegd inlichtingen te verlangen, voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijs nodig is.

Artikel 75

1. De toezichthoudende ambtenaren zijn bevoegd inzage te verlangen van zakelijke gegevens en bescheiden, voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijs nodig is.
2. Zij zijn bevoegd van gegevens en bescheiden kopieën te maken.
3. Indien het maken van kopieën niet ter plaatse kan geschieden, zijn zij bevoegd de gegevens en bescheiden voor dat doel voor korte tijd mee te nemen tegen een door hen af te geven schriftelijk bewijs.

Artikel 76

1. De toezichthoudende ambtenaren zijn bevoegd zaken te onderzoeken, aan opneming te onderwerpen en daarvan monsters te nemen, voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijs nodig is.
2. Zij zijn bevoegd daartoe verpakkingen te openen.
3. Indien het onderzoek, de opneming of de monsterneming niet ter plaatse kan geschieden, zijn zij bevoegd de zaken voor dat doel voor korte tijd mee te nemen tegen een door hen af te geven schriftelijk bewijs.
4. De genomen monsters worden voor zover mogelijk teruggegeven.

Artikel 77

1. De toezichthoudende ambtenaren zijn bevoegd vervoermiddelen te onderzoeken met betrekking waartoe zij een toezichthoudende taak hebben, voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijs nodig is.
2. Zij zijn bevoegd vervoermiddelen waarmee naar hun redelijk oordeel zaken worden vervoerd met betrekking waartoe zij een toezichthoudende taak hebben, op hun lading te onderzoeken, voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijs nodig is.
3. Zij zijn bevoegd van de bestuurder van een vervoermiddel inzage te verlangen van de wettelijk voorgeschreven bescheiden met betrekking waartoe zij een toezichthoudende taak hebben, voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijs nodig is.
4. Zij zijn bevoegd met het oog op de uitoefening van deze bevoegdheden van de bestuurder te vorderen dat deze zijn vervoermiddel stilhoudt en naar een door hen aangewezen plaats overbrengt, voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijs nodig is.

Artikel 78

1. Een ieder is verplicht aan toezichthoudende ambtenaren alle medewerking te verlenen die deze redelijkerwijs kunnen verlangen ter uitoefening van hun bevoegdheden.
2. Zij die uit hoofde van ambt, beroep, of wettelijk voorschrift verplicht zijn tot geheimhouding, kunnen het verlenen van medewerking weigeren, voor zover hun geheimhoudingsplicht zich daartoe uitstrekt.

TITEL 2. BESTUURSDWANG

Artikel 79

Onze Minister is bevoegd, voor zover het bestuur van een provincie daartoe niet bevoegd is, tot het doen wegnemen, ontruimen, beletten, in de vorige toestand herstellen of verrichten van hetgeen in strijd met bij of krachtens deze wet gestelde bepalingen of met een voorschrift of beperking verbonden aan een krachtens deze wet verleende vergunning is of wordt gedaan, gehouden of nagelaten.

Artikel 80

1. Een beslissing tot toepassing van bestuursdwang wordt op schrift gesteld en geldt als een beschikking.
2. De bekendmaking ervan geschiedt aan de overtreder en eventuele andere belanghebbenden.
3. In de beschikking, bedoeld in het eerste lid, wordt een termijn gesteld waarbinnen de belanghebbenden de tenuitvoerlegging kunnen voorkomen door zelf maatregelen te treffen.

4. Geen termijn behoeft te worden gegund, indien de vereiste spoed zich daartegen verzet.

5. Indien de situatie dermate spoedeisend is dat Onze Minister de beslissing tot toepassing van bestuursdwang niet tevoren op schrift kan stellen, zorgt hij alsnog zo spoedig mogelijk voor de opschriftstelling en voor de bekendmaking.

Artikel 81

1. De overtreder is de kosten, verbonden aan de toepassing van bestuursdwang, verschuldigd, tenzij de kosten redelijkerwijze niet of niet geheel te zijnen laste behoren te komen.

2. De beschikking vermeldt dat toepassing van de bestuursdwang op kosten van de overtreder plaatsvindt.

3. Indien echter de kosten geheel of gedeeltelijk niet ten laste van de overtreder zullen worden gebracht, wordt zulks in de beschikking vermeld.

4. Onder de kosten, bedoeld in het eerste lid, worden begrepen de kosten verbonden aan de voorbereiding van bestuursdwang, voor zover deze kosten zijn gemaakt na het tijdstip waarop de termijn, bedoeld in artikel 80, derde lid, is verstreken.

5. De kosten zijn ook verschuldigd indien de bestuursdwang door opheffing van de onwettige situatie niet of niet volledig is uitgevoerd.

Artikel 82

1. Onze Minister kan van de overtreder bij dwangbevel de verschuldigde kosten, verhoogd met de op de invordering vallende kosten, invorderen.

2. Het dwangbevel wordt op kosten van de overtreder bij deurwaardersexploit betekend en levert een executoriale titel op in de zin van het Tweede Boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

3. Gedurende zes weken na de dag van betekening staat verzet tegen het dwangbevel open door dagvaarding van de Staat.

4. Het verzet schorst de tenuitvoerlegging. Op verzoek van de Staat kan de rechter de schorsing van de tenuitvoerlegging opheffen.

Artikel 83

De kosten, verbonden aan de toepassing van bestuursdwang, zijn bevoorrecht op de zaak ten aanzien waarvan zij zijn besteed en worden na de kosten, bedoeld in artikel 284 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek uit de opbrengst van de zaak betaald.

Artikel 84

1. Om aan een besluit tot toepassing van bestuursdwang uitvoering te geven, hebben de personen die daartoe zijn aangewezen door het bestuursorgaan dat tot toepassing van bestuursdwang bevoegd is toegang tot elke plaats voor zover dat redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is.

2. Voor het binnentreden in een woning zonder toestemming van de bewoner is het bestuursorgaan dat tot toepassing van bestuursdwang bevoegd is, bevoegd tot het geven van een machtiging als bedoeld in artikel 2 van de Algemene wet op het binnentreden.

Artikel 85

Onze Minister is bevoegd gebouwen, terreinen en hetgeen zich daarin of daarop bevindt, te verzegelen.

Artikel 86

1. Tot de bevoegdheid tot toepassing van bestuursdwang behoort het meevoeren en opslaan van daarvoor vatbare zaken voor zover de toepassing van bestuursdwang dit vereist.

2. Indien zaken zijn meegevoerd en opgeslagen, doet Onze Minister daarvan proces-verbaal opmaken, waarvan afschrift wordt verstrekt aan de belanghebbende.

3. Onze Minister draagt zorg voor de bewaring van de opgeslagen zaken en geeft deze zaken terug aan de rechthebbende.

4. Onze Minister is bevoegd de afgifte op te schorten totdat de verschuldigde kosten zijn voldaan. Indien de rechthebbende niet tevens de overtreder is, is Onze Minister bevoegd de afgifte op te schorten totdat de kosten van bewaring zijn voldaan.

Artikel 87

1. Onze Minister is bevoegd, indien een opgeslagen zaak niet binnen dertien weken na de opslag kan worden teruggegeven, deze te verkopen of, indien verkoop naar zijn oordeel niet mogelijk is, de zaak om niet aan een derde in eigendom over te dragen of te laten vernietigen.

2. Gelijke bevoegdheid heeft Onze Minister ook binnen die termijn, zodra de aan de toepassing van bestuursdwang verbonden kosten vermeerderd met de voor de verkoop, de eigendomsoverdracht om niet of de vernietiging geraamde kosten, in verhouding tot de waarde van de zaak onevenredig hoog worden.

3. Verkoop, eigendomsoverdracht of vernietiging vindt niet plaats binnen twee weken na de verstrekking van het afschrift van het proces-verbaal betreffende het meevoeren en opslaan, tenzij het gevaarlijke stoffen of eerder aan bederf onderhevige stoffen betreft.

4. Gedurende drie jaren na het tijdstip van verkoop heeft degene die op dat tijdstip eigenaar was, recht op de opbrengst van het goed onder aftrek van de aan de toepassing van bestuursdwang verbonden kosten en de kosten van de verkoop.

TITEL 3. DWANGSOM

Artikel 88

1. Onze Minister kan, voorzover gedeputeerde staten daartoe niet bevoegd zijn, bij handelen in strijd met het bepaalde bij of krachtens deze wet of met een voorschrift of beperking verbonden aan een krachtens deze wet verleende vergunning, indien het belang van de bescherming van natuur en landschap zich daartegen niet verzet, in plaats van bestuursdwang toe te passen aan de overtreder een last onder dwangsom opleggen.

2. Onze Minister of gedeputeerde staten stellen de dwangsom vast hetzij op een bedrag ineens hetzij op een bedrag per tijdseenheid waarin de last niet is uitgevoerd of op een bedrag per overtreding van de last. Het stelt tevens een bedrag vast waarboven geen dwangsom meer wordt verbeurd. Het vastgestelde bedrag dient in redelijke verhouding te staan tot de zwaarte van het geschonden belang en de beoogde werking van de dwangsomoplegging.

3. In de beschikking tot oplegging van een last onder dwangsom die strekt tot het ongedaan maken of het beëindigen van een overtreding, wordt een termijn gesteld gedurende welke de overtreder de last kan uitvoeren zonder dat een dwangsom wordt verbeurd.

Artikel 89

1. Verbeurde dwangsommen komen toe aan het bestuursorgaan dat de last onder dwangsom heeft opgelegd.
2. In het geval dat Onze Minister de last onder dwangsom heeft opgelegd, is artikel 82, tweede tot en met vierde lid, van overeenkomstige toepassing.
3. Met betrekking tot de invordering door een orgaan van een provincie, is artikel 133, tweede tot en met vierde lid, van de Provinciewet van toepassing.

Artikel 90

1. Het bestuursorgaan dat de last onder dwangsom heeft opgelegd kan op verzoek van de overtreder de dwangsom opheffen of de looptijd ervan opschorten voor een bepaalde termijn ingeval van blijvende of tijdelijke gehele of gedeeltelijke onmogelijkheid voor de overtreder om aan zijn verplichtingen te voldoen.
2. Het bestuursorgaan kan op verzoek van de overtreder de dwangsom opheffen indien de beschikking een jaar van kracht is geweest zonder dat de dwangsom is verbeurd.

Artikel 91

1. De bevoegdheid tot invordering van verbeurde bedragen verjaart door verloop van één jaar na de dag waarop zij zijn verbeurd.
2. De verjaring wordt geschorst door faillissement en ieder wettelijk beletsel voor invordering van de dwangsom.

HOOFDSTUK XII. SLOT- EN OVERGANGSBEPALINGEN

Artikel 92

1. Bij het bestaan van een voornemen tot onteigening in het belang der natuurbescherming krachtens titel VIII der Onteigeningswet kan Onze Minister met name genoemde handelingen verbieden, die schadelijk zijn voor het natuurschoon of voor de natuurwetenschappelijke betekenis van de bij de voorgenomen onteigening betrokken onroerende zaak.
2. Het verbod vervalt door de overgang van de eigendom van de zaak op de onteigenende partij alsmede indien het niet binnen twee jaar is gevolgd door een zodanige eigendomsovergang, tenzij alsdan een geding aanhangig is als bedoeld in hoofdstuk III van titel I der Onteigeningswet. De termijn kan bij een in de Staatscourant te plaatsen koninklijk besluit met ten hoogste een jaar verlengd worden.
3. Onze Minister is te allen tijde bevoegd het verbod geheel of gedeeltelijk in te trekken dan wel daarvan ontheffing te verlenen.
4. Onze Minister maakt het verbod bekend in de Staatscourant.

Artikel 93

Onze Minister kan ambtenaren aanwijzen aan wie de in artikel 10 beschreven bevoegdheid mede toekomt.

Artikel 94

1. Besluiten die zijn genomen op grond van de artikelen 7, 11, 12, 14, 18, 21, eerste lid, 28, 29, eerste lid, 30 en 31 van de Natuurbeschermingswet gelden als besluiten die zijn genomen op grond van onder-

scheidenlijk de artikelen 18, 25, 36, 37, 50, 18, 71, eerste lid, 79, 93 en 92 van deze wet.

2. Besluiten die zijn genomen op grond van artikel 16, tweede lid, onderdeel c, van de Natuurbeschermingswet, gelden als besluiten die zijn genomen op grond van artikel 36 van deze wet.

Artikel 95

Gebieden die voor de inwerkingtreding van deze wet door Onze Minister zijn aangewezen ter uitvoering van verdragen of andere internationale verplichtingen met betrekking tot natuur- en landschapsbehoud, gelden als aangewezen gebieden op grond van artikel 46 van deze wet.

Artikel 96

Besluiten die zijn genomen op grond van artikel 8, eerste en tweede lid, van de Natuurbeschermingswet, worden afgehandeld overeenkomstig het bepaalde in artikel 9 van die wet, met dien verstande dat een besluit tot aanwijzing van een natuurmonument als beschermd natuurmonument, bedoeld in artikel 7 van die wet, een opsomming van handelingen als bedoeld in artikel 19 van deze wet bevat.

Artikel 97

1. Verzoeken om vergunning als bedoeld in artikel 12 van de Natuurbeschermingswet die zijn ingediend voor de inwerkingtreding van deze wet worden afgehandeld met inachtneming van artikel 13 van de genoemde wet.

2. Verzoeken om ontheffing als bedoeld in artikel 16, tweede lid onderdeel c, van de Natuurbeschermingswet, die zijn ingediend voor de inwerkingtreding van deze wet worden afgehandeld met inachtneming van artikel 16 van de genoemde wet.

Artikel 98

Indien tegen besluiten die op grond van artikel 8, eerste en tweede lid, en artikel 29, eerste lid, van de Natuurbeschermingswet zijn genomen, nog beroep kan worden ingesteld dan wel beroep is ingesteld, wordt dat beroep afgehandeld met inachtneming van het in de genoemde wet bepaalde.

Artikel 99

1. Ten aanzien van beschermde natuurmonumenten en staatsnatuurmonumenten die zijn aangewezen op grond van de Natuurbeschermingswet verklaart Onze Minister na de inwerkingtreding van deze wet per natuurmonument welke de handelingen zijn als bedoeld in artikel 19 van deze wet.

2. Tot het moment van de verklaring, bedoeld in het eerste lid, blijven ten aanzien van die natuurmonumenten de artikelen 12 en 16 van de Natuurbeschermingswet van toepassing voor zover deze artikelen bepalen welke handelingen behoudens vergunning verboden zijn, alsmede het dienaangaande bepaalde in artikel 26 van de genoemde wet.

Artikel 100

De eigenaar en gebruiker zijn verplicht de kentekenen die op grond van artikel 15 van de Natuurbeschermingswet in een beschermd natuurmonument zijn aangebracht na intrekking van die wet te gedogen.

Artikel 101

Een dwangbevel tot invordering van ingevolge de Natuurbeschermingswet verschuldigde kosten als bedoeld in artikel 29, eerste lid, van die wet geldt als een dwangbevel tot invordering van ingevolge deze wet verschuldigde kosten als bedoeld in artikel 82, eerste lid, van deze wet.

Artikel 102

1. De Natuurbeschermingsraad, bedoeld in artikel 2 van de Natuurbeschermingswet alsmede de commissies bedoeld in artikel 3, zesde lid, van die wet, gelden als de Natuurbeschermingsraad onderscheidenlijk commissies, als bedoeld in artikel 3 en artikel 6 van deze wet.

2. De benoemingen die op grond van artikel 3 van de Natuurbeschermingswet hebben plaatsgevonden gelden als benoemingen als bedoeld in de artikel 4, 5, en 6 van deze wet.

Artikel 103

1. Onze Minister verklaart met inachtneming van het bepaalde in artikel 27 na de inwerkingtreding van deze wet per provincie welke besluiten tot aanwijzing van natuurmonumenten als beschermd natuurmonument danwel als staatsnatuurmonument geacht worden genomen te zijn door gedeputeerde staten op grond van genoemd artikel. Ten aanzien van deze natuurmonumenten door Onze Minister genomen beslissingen worden geacht te zijn genomen door gedeputeerde staten.

2. Artikel 97 is van overeenkomstige toepassing met dien verstande dat in de gevallen, bedoeld in artikel 13, derde lid, van de Natuurbeschermingswet, de Rijksplanologische Commissie onderscheidenlijk de Natuurbeschermingsraad rechtstreeks aan gedeputeerde staten advies uitbrengt.

Artikel 104

De verklaring, bedoeld in artikel 103, eerste lid, wordt niet gegeven dan nadat de verklaring, bedoeld in artikel 99, is gegeven.

Artikel 105

1. De verklaringen, bedoeld in de artikelen 99 en 103 worden door Onze Minister bekend gemaakt in de Staatscourant en in één of meer in de betrokken gebieden verspreide dag-, nieuws- of huis-aan-huisbladen.

2. Onze Minister zendt de verklaringen onverwijld in afschrift toe aan gedeputeerde staten alsmede aan burgemeester en wethouders van de gemeenten waarin de betrokken natuurmonumenten zijn gelegen.

Artikel 106

De Wet op de economische delicten wordt als volgt gewijzigd:

In artikel 1a, onder 20, wordt de zinsnede «de Natuurbeschermingswet, de artikelen 12, eerste lid, 14 derde lid, 16, eerste lid, 23, eerste lid, 24, 24a, eerste lid, 25 eerste, tweede en vierde lid, 31, eerste lid en 33a, eerste lid», vervangen door: de Natuurbeschermingswet, de artikelen 36, 37, zesde lid, 78 en 92.

Artikel 107

De Wet op de waterhuishouding wordt als volgt gewijzigd:

In artikel 3, derde lid, wordt na «milieubeleid» ingevoegd «en het nationale beleid inzake natuur en landschap» en wordt na «milieubeleidsplan» ingevoegd: en het geldende natuurbeleidsplan.

Artikel 108

De Wet milieubeheer wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 4.3, vierde lid, wordt vervangen door:

Artikel 4.3

In het plan geven Onze Ministers voorts aan in hoeverre het voorgenomen beleid is afgestemd op, dan wel leidt tot aanpassing van het nationale waterhuishoudingsbeleid en het nationale natuurbeleid, en in hoeverre en binnen welke termijn zij voornemens zijn de nota voor de waterhuishouding, bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de Wet op de waterhuishouding, respectievelijk het Natuurbeleidsplan, bedoeld in artikel 12 van de Natuurbeschermingswet 19.. te herzien. Met het geldende nationale milieubeleidsplan wordt tevens rekening gehouden bij de vaststelling van beleid op andere beleidsterreinen, voor zover daarbij het belang van de bescherming van het milieu wordt geraakt.

B

In artikel 4.9, vierde lid, onderdeel a, vervalt de zinsnede «of als staatsnatuurmonument», alsmede de aanduiding tussen de haakjes.

C

Aan artikel 8.10 wordt een derde lid toegevoegd, luidende:

3. In een geval als bedoeld in artikel 8.39a wordt de vergunning eveneens geweigerd indien een verklaring als bedoeld in artikel 8.39b niet is gegeven of indien de verlening van de vergunning niet in overeenstemming zou zijn met hetgeen door het bevoegd gezag overeenkomstig artikel 8.39f in acht moet worden genomen.

D

Aan artikel 8.11 wordt een vijfde lid toegevoegd, luidende:

5. In een geval als bedoeld in artikel 8.39a kunnen de beperkingen en voorschriften, voor zover dat nodig is met het oog op de uitvoering van § 8.1.3.4, mede betrekking hebben op de bescherming van natuur en landschap.

E

Aan artikel 8.27 wordt een vierde lid toegevoegd, luidende:

4. Indien het bevoegd gezag niet binnen de door Onze Minister bij de in het eerste lid bedoelde aanwijzing gestelde termijn aan de aanwijzing gevolg geeft, dan wel daaraan niet naar behoren gevolg geven, neemt Onze Minister het in het eerste lid bedoelde besluit.

Na paragraaf 8.1.3.3 wordt een nieuwe paragraaf ingevoegd, luidende:

§ 8.1.3.4. Gevallen waarin handelingen worden verricht die schadelijk kunnen zijn voor een natuurmonument dat krachtens de Natuurbeschermingswet is aangewezen als beschermd natuurmonument

Artikel 8.39a

1. Indien een vergunning betrekking heeft op een inrichting waarin handelingen worden verricht die zijn vermeld in een opsomming als bedoeld in artikel 19 van de Natuurbeschermingswet, worden bij de toepassing van dit hoofdstuk en van hoofdstuk 13 en bij de toepassing van afdeling 3.5 van de Algemene wet bestuursrecht de bepalingen van deze paragraaf in acht genomen.

2. In deze paragraaf en de daarop berustende bepalingen, alsmede in de artikelen 13.12, 15.20a en 18.14 wordt verstaan onder het krachtens de Natuurbeschermingswet bevoegd gezag: het gezag dat krachtens de artikelen 35 en 36 van de Natuurbeschermingswet bevoegd zou zijn de vergunning voor de betrokken handeling te verlenen.

Artikel 8.39b

1. Indien het bevoegd gezag niet tevens het krachtens de Natuurbeschermingswet bevoegd gezag is, wordt een vergunning die betrekking heeft op een inrichting als bedoeld in artikel 8.39a, niet verleend dan nadat het krachtens de Natuurbeschermingswet bevoegd gezag heeft verklaard dat het daartegen geen bedenkingen heeft.

2. De verklaring kan slechts in het belang van de bescherming van natuur en landschap worden geweigerd.

3. Het krachtens de Natuurbeschermingswet bevoegd gezag kan bij de verklaring bepalen dat de vergunning ter zake waarvan zij wordt gegeven, onder bij de verklaring aan te geven beperkingen dient te worden verleend, of dat aan de vergunning de bij de verklaring aan te geven voorschriften dienen te worden verbonden. De beperkingen en voorschriften kunnen slechts worden gesteld in het belang van de bescherming van natuur en landschap. De vergunning wordt onder de aangegeven beperkingen verleend; de aangegeven voorschriften worden eraan verbonden.

4. De verklaring wordt vermeld in de beschikking ter zake waarvan zij is afgegeven. Een exemplaar ervan wordt gevoegd bij ieder exemplaar van de beschikking.

Artikel 8.39c

1. Het bevoegd gezag zendt het krachtens de Natuurbeschermingswet bevoegd gezag onverwijld een exemplaar van de aanvraag en van de daarbij gevoegde stukken.

2. Het krachtens de Natuurbeschermingswet bevoegd gezag zendt een exemplaar van het ontwerp van de verklaring zo tijdig aan het bevoegd gezag dat het met een exemplaar van het ontwerp van de beschikking overeenkomstig artikel 3:19, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht aan de aanvrager van de vergunning en de betrokken andere bestuursorganen kan worden gezonden.

3. Adviezen en bedenkingen die overeenkomstig de artikelen 3:23 tot en met 3:25 van de Algemene wet bestuursrecht en artikel 8.31 worden ingebracht, kunnen mede betrekking hebben op het ontwerp van de verklaring. Voor zover dat het geval is, zendt het bevoegd gezag ze

onverwijld aan het krachtens de Natuurbeschermingswet bevoegd gezag, dat zijn oordeel over de adviezen en bedenkingen meedeelt aan het bevoegd gezag.

Artikel 8.39d

In gevallen als bedoeld in artikel 8.39b, eerste lid, zijn de artikelen 8.39b en 8.39c van overeenkomstige toepassing met betrekking tot wijziging en intrekking van een vergunning overeenkomstig de artikelen 8.23 tot en met 8.26 en 8.34.

Artikel 8.39e

1. Het krachtens de Natuurbeschermingswet bevoegd gezag kan het bevoegd gezag verzoeken:

a. beperkingen waaronder de vergunning is verleend en voorschriften die aan de vergunning zijn verbonden, te wijzigen, aan te vullen of in te trekken, dan wel alsnog beperkingen aan te brengen of voorschriften aan de vergunning te verbinden,

b. de vergunning geheel of gedeeltelijk in te trekken voor zover dat in het belang van de bescherming van natuur en landschap nodig is. Bij het verzoek kan het krachtens de Natuurbeschermingswet bevoegd gezag een termijn bepalen waarbinnen aan het verzoek wordt voldaan.

2. Overeenkomstig het verzoek wijzigt het bevoegd gezag de vergunning of trekt het deze in.

3. Met betrekking tot de totstandkoming van een beschikking krachtens het tweede lid is paragraaf 3.5.6 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing met dien verstande dat het bevoegd gezag adviezen en afschriften van ingebrachte bedenkingen ook aan het krachtens de Natuurbeschermingswet bevoegd gezag toezendt en dat dit zijn oordeel daarover aan het bevoegd gezag meedeelt. Artikel 8.7 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 8.39f

Indien het bevoegd gezag ook het krachtens de Natuurbeschermingswet bevoegd gezag is, neemt het bij de toepassing van dit hoofdstuk en van hoofdstuk 13 en bij de toepassing van afdeling 3.5 van de Algemene wet bestuursrecht het voor het betrokken natuurmonument geldende besluit tot aanwijzing als beschermd natuurmonument in acht.

G

In artikel 8.27 wordt in het tweede lid na de eerste volzin ingevoegd:

In gevallen als bedoeld in artikel 8.39b geeft Onze Minister een aanwijzing niet dan na overleg met het krachtens de Natuurbeschermingswet bevoegd gezag.

H

Na artikel 13.11 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 13.12

In gevallen als bedoeld in artikel 8.39b, neemt het bevoegd gezag een besluit als bedoeld in artikel 3:29, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht indien het krachtens de Natuurbeschermingswet bevoegd gezag hiertoe een verzoek doet overeenkomstig artikel 67, tweede lid, van de Natuurbeschermingswet

In gevallen als bedoeld in artikel 8.39f, kan het bevoegd gezag met het

oog op de toepassing van artikel 64, eerste lid, van de Natuurbeschermingswet een besluit nemen als bedoeld in artikel 3:29, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht. De verlenging bedraagt ten hoogste dertien weken.

I

Na artikel 15.20 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 15.20a

Voor zover kosten of schade als bedoeld in artikel 15.20, eerste lid, het gevolg zijn van het niet afgeven van een verklaring als bedoeld in artikel 8.39b, eerste lid, dan wel van het wijzigen of intrekken van een vergunning ingevolge een verzoek krachtens artikel 8.39e, kent – in afwijking van artikel 15.20, eerste lid – het krachtens de Natuurbeschermingswet ... bevoegd gezag de belanghebbende op diens verzoek de vergoeding toe. Artikel 50 van de Natuurbeschermingswet is van overeenkomstige toepassing.

J

In artikel 18.14 wordt een derde lid toegevoegd, luidende:

3. In gevallen als bedoeld in artikel 8.39b, past het bevoegd gezag bestuursdwang toe, stelt het een dwangsom vast of trekt het de vergunning in op verzoek van het krachtens de Natuurbeschermingswet bevoegd gezag indien de beperkingen waaronder de vergunning overeenkomstig artikel 8.39b, derde lid, is verleend, of de voorschriften die overeenkomstig die bepaling aan de vergunning zijn verbonden, niet worden nageleefd. Bij het verzoek kan het krachtens de Natuurbeschermingswet bevoegd gezag een termijn bepalen waarbinnen aan zijn verzoek wordt voldaan.

K

In artikel 20.2, eerste lid, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In onderdeel b wordt na de zinsnede «artikel 8.36» toegevoegd: dan wel 8.39b.
2. In onderdeel c wordt na de zinsnede «artikel 8.39» toegevoegd: dan wel 8.39e.

L

In de bijlage bij de wet vervalt «Natuurbeschermingswet (Stb. 1967, 572)», en wordt na «Wet op de waterhuishouding (Stb. 1989, 285)» toegevoegd: Natuurbeschermingswet, met vermelding van het jaartal van het Staatsblad waarin zij zal worden geplaatst.

Artikel 109

De Natuurbeschermingswet (Stb. 1967, 572) wordt ingetrokken.

Artikel 110

De bijlage bij de Algemene wet bestuursrecht wordt als volgt gewijzigd:

1. In onderdeel E Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij wordt toegevoegd:
 4. De artikelen 37 en 42 van de Natuurbeschermingswet 19...
 2. In onderdeel C Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening

en Milieubeheer wordt in onderdeel 3 de zinsnede «en 8.37» vervangen door: , 8.37, 8.39b en 8.39e.

Artikel 111

Deze wet treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Artikel 112

Deze wet wordt aangehaald als: Natuurbeschermingswet, met vermelding van het jaartal van het Staatsblad waarin zij zal worden geplaatst.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij,